

Hodnocení vedoucího bakalářské práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	Patrik Polák		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Režie a scenáristika / ateliér Audiovizuální tvorba		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2024/2025
Název práce	Hraný film „ <i>BLOODY JOKE</i> “		
Vedoucí práce	MgA. Martin Velič, ArtD.		

Patrik Polák vo svojom bakalárskom filme *Bloody Joke* opäť potvrdzuje, že remeselne má filmové rozprávanie pevne v rukách. Tak ako sme u neho zvyknutí už z predchádzajúcich prác, aj tentoraz presvedčivo ukazuje, že filmovú reč ovláda a po formálnej stránke sa mu dá máločo vytknúť. Zároveň vidieť, že mu sedí komediálny žáner – vie narábať s tempom, vie pracovať s diváckym očakávaním a vie vystavať gag. Tentoraz sa ešte k tomu rozhodol túto zábavnú rovinu obohatiť aj o tematickú a významovú hĺbku, čo oceňujem.

Štylizovaný jazyk rozprávania je pre film *Bloody Joke* prirodzenou súčasťou jeho výrazu – pracuje s prvkami grotesky a čierneho humoru. Napriek tomu sú však niektoré scény – napríklad tá s rodičmi a motorovou pilou – natoľko vyhrotené, že sa miestami dostávame na hranicu únosnosti. V kontexte štylizovanej poetiky by bolo možné túto expresivitu tlmiť nie zmenou obsahu, ale formou jeho sprostredkovania – napríklad originálnejšou prácou s obrazovou kompozíciou, deformujúcou optikou alebo špecifickým záberovaním, ktoré by podporilo absurditu bez toho, aby sa prekročila hranica vkusu.

V niekoľkých momentoch sme sa síce k tejto hrane nebezpečne priblížili, no Patrik dokázal udržať svoj film v mantineloch. Dôležité je, že nikdy nezabudol, aký žáner tvorí, a aj keď s ním experimentuje, vždy si zachováva režijnú kontrolu.

V obrazovej rovine som mal ale dojem, akoby sa režisér zámerne vyhýbal užším záberom. Dominancia polocelkov a celkov síce podporuje štylizované, až brechtovské herectvo a vytvára akúsi divadelnú percepciu reality, no tým zároveň spôsobuje istý emocionálny dištanc. K postavám tak nie sme dostatočne blízko, aby sme mohli prežívať ich vnútorné stavy a ich psychologický rozmer.

Vzhľadom na zvolený žáner a tému ide o pochopiteľné rozhodnutie – práve istá teatrálnosť a odstup sú jeho súčasťou. Napriek tomu je však trochu škoda, že film vďaka tomuto riešeniu prichádza o možnosť hlbšieho diváckeho ponoru a intenzívnejšej empatie. Niekedy by totiž užší záber mohol paradoxne zvýšiť účinok celku. Považujem to však za otázku autorskej voľby – nie za chybu.

Patrik tiež ukázal, že vie nielen viesť projekt z pozície tvorcu, ale aj obklopiť sa šikovnými a spoľahlivými spolupracovníkmi. Kameramanská práca je veľmi zručná, vizuálne efekty sú taktiež zvládnuté s remeselnou istotou, a rovnako tak aj práca so zvukom, hoci pri tom sa v postprodukcii vyskytli drobné komunikačné kolízie – tie však nijako zásadne nenarušili celkové vyznenie filmu.

Strih je precízne temporytmicky zvládnutý, čo je v komédii kľúčové. A nie je možné nespomenúť aj rozsah celej produkcie – išlo o veľký, náročný projekt, ktorý si vyžadoval výraznú organizačnú kapacitu.

Pozornosť si zaslúžia aj záverečné titulky, ktoré sú nápadité a vizuálne podmanivé. Ukazujú, že autor premýšľal o filme ako o celku a dbal aj na tie časti, ktoré sú často považované za okrajové. Silným prvkom je tiež hudobná dramaturgia – pôsobí originálne, a podčiarkuje nálady jednotlivých scén.

Patrik potvrdil, že dokáže takýto náročný stroj riadiť s ľahkosťou. Umenie režiséra totiž nespočíva len v rozprávaní príbehu, ale aj v schopnosti vybrať si správnych ľudí, vytvoriť im vhodné podmienky a spoľahnúť sa na nich. Je to signál, že si Patrik počas štúdia vybudoval medzi svojimi rovesníkmi pozíciu seriózneho spolupracovníka, rešpekt a dôveru.

V čase, keď streamovacie platformy redefinujú žánrové zaradenie filmov a tradičné škatuľky už nepostačujú, pôsobí *Bloody Joke* ako dielo, ktoré by na Netflixu pravdepodobne nieslo označenie „feel good movie“. V najlepšom zmysle slova. Film dokáže priniesť zábavu, hravosť, ľahkosť – a zároveň ponúknuť aj čosi hlbšie.

Bloody Joke je dôkazom, že Patrik Polák dozrel ako autor – nielen po formálnej stránke, ktorú má evidentne v malíčku, ale aj ako režisér s vlastným rukopisom, schopnosťou viesť tím a chuťou rozprávať príbehy, ktoré bavia, a zároveň nezostávajú len na povrchu. Verím, že je to začiatok zaujímavej a úspešnej filmárskej cesty. Držím mu na nej palce.

Otázky k obhajobě:

- 1.) Ako si vysvetľujete pojem divácky film? Myslíte si, že *Bloody Joke* naplňa definíciu diváckeho filmu? A ak nejaký film označíme za divácky, čo je potom jeho opakom – teda čo je „nedivácky film“, ak taký existuje?
- 2.) Registrujete vo filme *Bloody Joke* nejaké dramaturgické nedostatky? A spravili by ste dnes v stavbe príbehu či pri budovaní hlavnej hrdinky, niečo inak?
- 3.) Čo je úlohou filmu? Dá sa objektívne rozlíšiť kvalita od braku? Ak áno, tak na základe akých ukazovateľov? A kde sa v tom nachádza *Bloody Joke*?

Prácu odporúčam pripustiť k obhajobe.

Návrh klasifikácie: **A – výborně**

V Bratislave, dňa 1.6..2025

.....
podpis vedoucí/ho práce